

עפ"ת 67353/09-16 - בוגנים יעקב - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 67353-09-16 בוגנים יעקב נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 4314-10-14
033791385

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
בוגנים יעקב - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד יצחק בן חמו
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רות צאלח-מימון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 08.08.14 נתפס המערער ונרשם לו דו"ח על נהיגה בשכרות.

בבדיקה של מכשיר הינשוף נמצא כי בכל ליטר אויר נשוף מריאותיו נמצאו 335 מק"ג אלכוהול. הוגש נגדו כתב אישום בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169ב' לתקנות התעבורה.

המערער זומן לדיון בשל כתב האישום ליום 06.11.14 ולא התייצב, ומשכך נשפט בהיעדרו. בית משפט קמא הרשיעו בהיעדרו בדיון וגזר לו עונש פסילה בפועל של 28 חודשים, קנס של 3,000 ₪ ופסילה מותנית של שישה חודשים למשך שלוש שנים.

רק בחלוף זמן ניכר, משנודע למערער, כך טוען הוא, על גזר דינו, הגיש בקשה לבית משפט קמא לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו. לטענתו, לא ידע על מועד הדיון. בית משפט קמא דחה את בקשתו ומכאן הערעור בפניי.

בערעורו טוען המערער שנפלה טעות בזימונו, הן בשל כך שזומן לכתובת ממקום שאינו גר בו בשדרות, מקום מגוריו הקודם בו מתגוררת משפחתו אך הוא עבר להתגורר בתל-אביב, כן הוא טוען שבטופס השימוע שנערך לו לעניין רישיון הנהיגה נכתב על-ידי קצין המשטרה רק שהדיון בעניינו בחודש נובמבר 2014 ולא התאריך המלא.

לגופו של עניין טוען המערער בכתב הערעור, כי הרשעתו בהיעדר עלולה לגרום לו עיוות דין בשל פגמים בחומר הראיות - הוא מצביע על כך שבדיקת המאפיינים שעבר בשטח עברה בהצלחה והוא לא נכשל באף אחד ממרכיביה, וכן מצביע על כשלים נוספים בראיות כמו בדו"חות השוטרים ועוד.

ההלכה היא שבקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר על-פי סעיף 130 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, צריך להיבחן במשקפיים כפולים - המבחן האחד, האם למבקש יש הסבר סביר לאי-התייצבותו והאחר האם יש חשש שמא פסק הדין שניתן בהיעדר ולא יבוטל ייגרם בכך עיוות דין.

אינני מוצא מקום להיעתר לטענה הראשונה בדבר קיומו של הסבר סביר לאי-התייצבותו של המערער לדיון - המערער ידע היטב שהדיון ביום 06.11.14, כך עלה באופן מפורש מהדו"ח שקיבל, כך נכתב גם בטופס השימוע להעמדת הרכב, אם כי נכון שהדברים לא נכתבו באופן מלא בטופס השימוע שנערך לפני קצין משטרה לעניין פסילת רישיון הנהיגה.

העובדה שהמערער לא קיבל זימון לביתו, אין לו אלא להלין על עצמו משלא עדכן את כתובתו במשרד הפנים משעבר להתגורר במקום חדש.

עם זאת, הנני סובר שאפשר וקיימים פגמים מסוימים בחומר הראיות ויש חשש שמא המערער אכן לא היה שיכור.

בדיקת המאפיינים בעניינו עברה ללא כל פגם, בחומר הראיות יש שאלות וקשיים אפשריים שצריך להעביר אותם למבחני הליכי ראיות בפני בית משפט קמא, ועליהם מצביע הסניגור בכתב הערעור בצירוף המסמכים הנלווים המתאימים.

בנסיבות אלה, מצאתי להיעתר לערעור, תוך שהנני מחייב את המערער לשאת בהוצאות לאוצר המדינה בשיעור של 2,000 ₪, אותם ישלם תוך 30 יום מהיום.

פסק דינו של בית משפט קמא יבוטל והתיק יחזור לדיון מחדש בפניו.

**ניתן והודע היום ד' תשרי התשע"ז,
06/10/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד